

När svärmor kom. Lustspel i en akt.

Hedin, E R

81 F a B

HIEDIN - ~~BÄNNLIND~~

NÄR SVÄRMOR KOMMER ~~KOMMER~~

1923

Vitt
Su.
Dram.
(Per)
o

NÄR SVÄRMOR KOM

LUSTSPEL I EN AKT

FÖR TVÅ MANLIGA OCH TRE KVINNLIGA

af
E. & Hedin, Braunnland

PRIS 50 ÖRE

FÖRLAG:
K. S. HAGLÖF, ALSBÄCK, BORLÄNGE

NÄR SVÄRMOR
KOM

PERSONER:

ADOLF FRISK, kontorsman.

TYRA, hans fru.

FRU SVÄRD, svärmor.

Möblering efter tycke och smak, ett tefat med flugpapper eller liknande rött papper. Flera stycken stora böcker, liknande kontorsböcker, därav en uppslagen på bordet.

Handwritten signature

PRIS 50 ÖRS

FRÖNÖ
K. & H. FRISK, ÅKERÖ, HÖLJÄNDE

NÄR SVÄRMOR KOM

Tyra går och ordnar med böckerna.
Adolf kommer in, sprittande glad.

ADOLF (smyger sig bakifrån intill och omfamnar Tyra): God afton, du lilla rara sockerpulla! (Ämnar kyssa henne.)

TYRA (förvånad): Vad nu då! Har du blivit kollrig eller vad är åt dej. (Drar sig milt ifrån honom.)

ADOLF: Ja, inte långt ifrån. Nu, Tyra, skall det bli annat av. I morgon redan börjar min semester, den första jag tar ut och då lämnar vi de här räkenskaperna på båten, och far ut till främmande land, att roa oss. Va ska vi hitta på? Till kontinenten, till Sätra brunn, till havsbadet i Mölle, till fjälls eller till Dalarna. Kanske till Italien. Bestäm du.

TYRA: Du har ju inte mer än 14 dagar, vart tror du vi hinner på den tiden — ingenstans.

ADOLF: Jo, jo men, bra långt till och med. Ser du i fjol tog jag ej ut min semester. Nu tar jag ut för båda åren och varför inte för nästa år. Då blir det 1½ månad. Så blir jag sjuk, medan vi ä borta, och begär ytterligare en månad att krya upp mig på, då blir det 2½ månad och på det blir det väl skralt i kassan. Sen blir det att grovjobba igen, förstår du.

Nå, men vart vill du?

TYRA: Får jag blott önska mig så säga vi först till Italien, sedan till Antwerpen för att se spelen och allra sist vill jag göra en tripp till Dalarna. I Dalarna ha vi Ornäs, Rankhyttan, Mora, då få vi på samma gång se det storslagna Domnarvets pappersbruk m. m.

ADOLF: Hm, det där var nog mycket, dä, på en gång. Jag skulle vara för att vi vände om din resplan och fore till Dalarna först, för där lär det vara mycket å se och sedan

kunde fara i riktning enligt din resplan, få se hur långt vi hinner.

TYRA: Nå då gör vi så, då. Vad det ska bli roligt att resa och se något. Då måste jag nog gå genast och ställa i ordning för resan.

ADOLF: Så bråttom är dä väl inte.

När tror du vi kan fara?

TYRA: När som helst, och det som är gjort, är gjort; vi kan fara i övermorgon. (Går).

ADOLF (Sedan hon gått ut. River sig i håret och ruskar på huvudet): Men nu var jag dum ändå. Vem fan trodde att hon skulle vara så road av att resa. Dä var förstås meningen att Lundberg, Kvist och jag skulle resa till Malmö och Köpenhamn på — — — ja vi ville förege en affärsresa — — — och kanske nu har det gått lika upp åt väggarna för dom också.

Tja, varför inte. Dä kan ju vara roligt att ha frun med också.

TYRA (inkommer): Posten gick just nu förbi och här har jag fått ett brev.

ADOLF: Jaså, hade inte jag något?

TYRA: Nej. Jag skall läsa (bryter brevet) få se vem det kan vara ifrån. (Läser):

Mina ömt älskade — — —

ADOLF: Vad nu då, vem skriver så? Vem i bleka natten börjar med ömt älskade?

TYRA: Dä ä från mamma. (Fortsätter läsningen).

Jag skall skriva några ord — — —

ADOLF (Avbrytande): Tyst med sånt där. Är det något av vikt i brevet kan du säga det sedan.

TYRA (Som hastigt ögnar igenom brevet): Nej det var just ingenting.

ADOLF: Får jag läsa det?

TYRA: Ja för allan del, var så god. (Ger honom brevet).

ADOLF (Läser brevet): Vad jag tänker på er natt och dag. Du har nu varit gift i snart ett år och ändå har jag

ej fått se din Adolf, men nu har jag bestämt mig för att resa till eder. Jag reser någon dag snart nog. Hoppas jag är välkommen. Få se, brevet är redan tre dagar gammalt så att det värsta kan hända när som helst. Och du säger att det är ingenting, jo tusan ock. Jag undrar när hon kommer det spöket.

TYRA: Tyst. det är min mamma.

ADOLF: Och min svärmor tillika, ja så är det och så blir det. När dottern är gift, borde aldrig svärmödrar vara till, eller också skulle de avhysas till något hospital eller också dö hux, flux.

Det senare vore det bästa.

TYRA: Du har ju aldrig sett mamma, kanske hon är bättre än du tror. Hon är en människa i fridens namn.

ADOLF (hackigt): Är hon inte min svärmor och hon är alldeles säkert en ledsam sådan i ett annat namn. Fy fan att svärmor skall komma.

(RÖST FRÅN KÖKET): Telegram!

TYRA: Jaså, kommer strax. (Går.)

ADOLF. Telegrammet är från svärmor. Det känner jag på mig men jag svär vid mitt bastanta namn att längre än en timma kommer hon aldrig att stanna här.

TYRA (inkommer): Mamma kommer, hon for hemifrån i morse, så hon är här då vid 9-tiden.

ADOLF: O, milda himlar, frälsa mig ifrån det onda, ske alltså, för svärmor kommer.

TYRA: Så hemskt är det väl inte, kära Adolf.

ADOLF: Kära mig hit och kära mig dit. Hör på mig: Spring ögonblickligen till köket.

TYRA: Vad då för.

ADOLF: Hörde du inte att min svärmor kommer. Till köket att skura golvet, skura kopparn, damma mattorna, torka, vädra, lufta och rengör i alla vinklar och vrår och när du gjort det en gång gör du det en gång till.

TYRA: Men i alla dar.

ADOLF Du känner inte någon svärmor, för du har

ingen, lyckliga frö. Jag har en fast jag aldrig har sett henne. Jag har läst om hur de ska tas för jag känner till dem från andra håll. Å Herre Gud. Men stå då inte å gapa, kom så hjälps vi åt så går det fortare.

(Adolf skjuter Tyra framför sig och går ut).

SVÄRMOR (resklädd, går fram och sätter sig så att Adolf ej ser henne då han kommer in):

Ja nu är jag här hos min dotter, men att de ej togo mot mig på stationen, då de visste att jag skulle komma, då kan jag inte förlåta dem för. Det var väl starkt.

ADOLF (inkommer, arg, söker): Var är nu den där förb. dammsugarn så man hinner få bort lite damm innan det där förskräckliga stycket kommer.

SVÄRMOR: God dag Adolf, vem väntar du? (reser sig).

ADOLF (ser kring golvet): Svärmor (blir varse henne) Ääö (faller på en stol). Vem, vem är Ni?

SVÄRMOR: Jag är din svärmor. Att du begagnar sådana uttryck om dem som du skall hålla i ära! Vet skam Adolf, men är det så att du ej tål se mig, så nog kan jag fara tillbaka och det med detsamma.

ADOLF (vänligt): Å förlåt och var välkommen. Jag begagnar uttryck ibland, då jag är arg, som inte är så vidare passande och då är det detsamma vem jag väntar. Om själva kungen hade kommit, hade det blivit sammaledes (hälsar). Hjärtligt välkommen!

SVÄRMOR: Jaså, men det där skall du försöka att lägga bort, Adolf, och begagna vackrare ord.

ADOLF: Ja det skall jag lägga på minnet. Jag skall gå efter min fru. Då var rikligt roligt att du kom.

SVÄRMOR: Tack, men jag kan ju gå själv.

ADOLF: Hon är i köket, var så god och sitt (går).

TYRA (inkommer och famnar svärmor): Mamma, välkommen mamma till vårt hem.

SVÄRMOR: Tack älskade Tyra. Du är väl lycklig?

ADOLF (inkommer under de sista orden): Nog är hon lycklig nog för hon har då ingen svä

TYRA (avbryter ser på Adolf): Ja vi är fullkomligt lyckliga. Men kom nu skall jag hjälpa dig av med kläderna. (Går båda).

ADOLF (förtvivad): Å fy f—n sådan käring. Inga undantag av svärmödrar, allesammans ä så lika så. Nog trodde jag att min skulle vara en av de bästa, men däri misstog jag mig. Hon skall lära mig att tala också. Om det stannade vid det då, men nog är det mera som inte är till lags. Inte för att jag tänker bättra mig något håller. Nej min själ, här skall hjälpas till så jag håller henne varm, medan hon är här. Om jag visste vad jag skulle tillgripa för att bli av med henne, (får syn på flugpapper). Flugpapper! Av det dö då flugor Lavolax om svärmödrar också söge i sig det här så att de skiftade färg och kröp ihop, då skulle man få något som skulle få en sugande åtgång. Men varför inte göra ett försök. Antagligen blir det kaffe nu (gladare) då skall jag passa mig, men antag att hon lade ihop vingarna, då står man vackert där som mördare. Ja, men hållre sitter jag i bur i tio år än vara ägare av en svärmor, tamm fann. (Svärmor kommer in).

SVÄRMOR: Vad man blir trött av den här järnvägen.

ADOLF (tänder en cigarrett och kastar tändstickan på golvet): Ja, det är något ledsamt, men sätt dig nu och gör det så bekvämt som möjligt åt dig, så att du bliver fullt återställd av resan.

SVÄRMOR: Å det går inte så fort, då man är så gammal. Du skulle inte röka så mycket, Adolf, du förstör både dig själv och luften, och tändstickorna kan du lägga på bordet!

ADOLF: Var där?

SVÄRMOR: Har du ingen cigarrkopp, då skall jag köpa en åt dig.

ADOLF: Tack, tusen tack.

TYRA: Kom nu och drick kaffe tills jag får färdig lite mat. (Adolf låter askan av cigarretten falla på golvet, spottar på golvet).

SVÄRMOR: Det ser jag då, Adolf, att du är ingen exemplarisk äkta man, du skulle hava en cigarrkopp och spottkopp!

ADOLF: Jag skulle ju få. (Sätta sig).

SVÄRMOR: Inte båda delarna. Har du gjort så här länge så är du så van vid det att när du får dem kommer du aldrig ihåg dem. Se nu glömde jag näsduken i kappan (går.)

ADOLF: Du har visst glömt teskedarne.

TYRA: Inte behövs dom, då vi inget brö har.

ADOLF: Jo, det syns bättre och eljest kan hon tro att vi är utan skynda dig efter dem medan den, ja medan den där är borta.

TYRA: Har du inget annat namn åt min mamma?

ADOLF: Jo, tusen om jag vill, men raska på.

TYRA: Det kanske syns bättre om dom är med.

ADOLF: Ja visst för böveln. (Tyra går). Du torde passa dig för min svärmor, se upp för henne (försvinner).

ADOLF: Skall jag våga försöket, hon kan ju bara bli sjuk så hon måste ligga här en tid, då har jag ställt det vackert för mig, eller få kosta på henne lasarettsvård, men hon kan även bli skrämnd så hon reser härifrån därigenom. Jag gör det, sedan får det bliva hur som hållst. Hon skall få sig en magprovare (doppar papperet i koppen) den rackarkäringen.

TYRA (kommer med skedarna): Nu då är du väl nöjd, (sätter sig).

ADOLF: Till en del, men inte riktigt.

SVÄRMOR (kommer och sätter sig): Ja, ni har då gott och varmt, men jag tycker nästan att ni slår på för stort. Då ni inte är mer än två, skulle 2 rum räcka till för er mot 4 som ni nu har (dricker ur fat. Adolf observerar henne skarpt).

ADOLF: Man måste taga våningen som man får den. (svär) och — när — jag — vi — skulle — höra — se

TYRA: Vad nu då, är du fullt normal? Vad språkar du för slag.

SVÄRMOR: Vad skulle du säga? Men ni måste visst köpa billigt kaffe?

TYRA: Jag vet inte om det.

ADOLF: Ja, inte är det det bästa, för vi har inte råd, men nu medan du är här skall vi köpa det bästa som går att få.

SVÄRMOR: Duger det åt er, nog duger det åt mig.
(När de druckit går båda ut.)

ADOLF: Ah, det där blev hon bara piggare av. Men vänta mig, nu skall jag försöka musik. Men vilket instrument skall jag välja, dragspel, nej, gitarr, nä, mandolin, nä-ä, fiol, få se, den skall väl höras bra av ovan mästare, lånar väl av hyresvärden, ja ja men (går ut och inkommer med en fiol, och drar det värsta han kan).

SVÄRMOR: Vad är det för liv du för, Adolf (Adolf låtsar ej höra). (Högre): Vad är det för (Adolf stannar) liv du för?

ADOLF: Jag är med i ett musiksällskap, vi skall hava konsert i stadens kyrka nästa år! (Fortsätter).

SVÄRMOR: Och börjar nu? (Adolf låtsar ej höra). (Högre): Och börjar nu?

ADOLF (stannar): Va' sa'?

SVÄRMOR: Och börjar nu?

ADOLF: Med det rätta skulle jag ha börjat för fyra år sedan. (Fortsätter.)

SVÄRMOR: Ja men snälla du, ta en annan bit! (Adolf hör ej.) (Svärmor tar fast stråken.) Snälla du, du kan ju ta en annan bit!

ADOLF: Jag måste lära efter programmet. Det här är en aria av Mendelsohn, en av de vackraste. (Fortsätter).

SVÄRMOR: Nej det här tål jag inte. När spelar du? (Adolf hör ej, svärmor tar i armen). När spelar du?

ADOLF: Hädanefter kommer jag att spela nära nog jämt. (Fortsätter.)

SVÄRMOR: Det där låter då förskräckligt, jag måste gå (Går ut).

ADOLF: Skall jag följa henne och hålla henne sällskap hon var då ej vidare förtjust, syntes det, över min skicklighet. Nä-nä jag undrar inte på det (lägger ifrån sig fiolen).

TYRA (inkommer): Vad har du gjort mamma eftersom hon kommer med gråten i halsen?

ADOLF: Ingenting som jag vet. Jag skulle försöka att underhålla henne för hon syntes så ledsen.

TYRA: Vad med, inte kan du spela fiol?

ADOLF: Nä-ä, men jag skulle försöka, sa' jag.

TYRA: Kanske du vill låta mig höra också, du kunde ju bli mästare med tiden. Alla barn i början!

ADOLF: Kan du bedöma om jag har förmåga eller ej. Det tror jag inte och dessutom är jag less nu.

TYRA: Då har du endast gjort det för att göra det så odrägligt som möjligt för mamma att stanna här.

ADOLF: Så du språkar, det bevisar tvärtom att jag gör allt för att få henne att stanna.

TYRA: Du är en rävd. Fortsätter du som du börjat kommer mamma inte att stanna här länge.

ADOLF (glatt): Tror du.

TYRA (hotar med handen): Akta dig. (Går ut).

ADOLF: Hå hå, ja ja. Svärmor blev nog blyxt förbannad. Åja, jag arbetar således ej förgäves, och det gläder mig, men inte kan man stanna nu. Först nu skall det börjas, bara jag nu visste var hon har sin ömma tå, nu då hon börjar bli i misshumör. Jag skulle minsann inte vara lätt på foten. Hur är det, är det inte så att kärningar, en del åtminstone, är rädd för råttor, jo, jo, men, jag kommer ihåg det nu. Undrar storligen om min svärmor hör till dessa sorgebarn. Men här har vi inga, eljest kanske det vore lönt med ett försök. Inga giller håller att sätta ut, men det kvittar. Går väl över till Grosshandlar Swan, som bor här mitt emot, och lånar en. Han får igen den sedan om han vill (går ut och inkommer med en död råtta, fäst vid en tråd. Läger henne i ett hörn, går över golvet, surrar tråden omkring ett stolsben, så råtтан följer rampen vid dragnings under ett bord. Själv sätter han sig vid bordet vilket är i närheten av råtтан. Dörrn emellan. Säger medan han arbetar): Ja, du är död, lille vän, men du skall ändå hjälpa mig för jag skall göra dig

till synes levande, och är det så att du sköter dig snyggt så har du min fulla högaktning och kommer jag hädanefter att välsigna dig, du och hela din släkt. Gör din plikt!

SVÄRMOR (inkommer, sätter sig mitt emot Adolf): Har du slutat spela nu eller vilar du dig bara.

ADOLF: Nej jag sitter och tänker på hur jag skall göra ett grepp, vilket är det svåraste som förekommer på instrumentet. Det är ett s. k. dubbelgrepp.

SVÄRMOR: Men är man inte tvungen lära på fiolen samtidigt.

ADOLF: Nej då, jag har tagit lektioner hos en framstående spelare, då fick jag även teori, som jag nu sitter och tänker på, men om du vill skall jag visa dig (tager åt violinen).

SVÄRMOR: Gud bevara mig, låt den ligga. (Får syn på råtтан, rusar förskräckt upp). Adolf, Adolf, vad är det där, är det en råttan? (Adolf drar försiktigt i tråden).

ADOLF: Nej, det tror jag inte.

SVÄRMOR: Jo, du ljuger bara. Himlens fader stå mig bi. Varför har du ej talat om att det finns råttor här (kliver upp på stolen). Har jag vetat det har jag aldrig tagit ett steg i dessa rum. Döda, mörda, dräp eller slå ihjäl henne, gör vilket du vill, bara hon inte kommer hit medan jag står här.

ADOLF: Men spring ut då, om du ej törs vara här.

SVÄRMOR: Ja, jag far hem, Adolf. Adolf, jag far hem. Adjö, hör du Adolf. Adjö, adjö. (Rusar ut).

(Adolf tar upp råtтан, lindar henne i papper och stoppar henne i rockfickan. svansen syns ovanför). Tack för din hjälp du döde vän. Nu vet jag vad som behövs åt svärmödrar, bara något som andra avskyr. Hädanefter kommer jag att hava en råttan till hands i så fall hon kommer nästa gång, vilket jag aldrig tror hon gör, och om så är vet jag medlet för hennes bortgång. Det här blir patent.

TYRA (inkommer): Adolf, vad har du ställt till eftersom mamma skall fara hem?

ADOLF: Nej, vad säger du, är det sant?

TYRA: Och det är du glad över. Vad har du gjort?

ADOLF: Gick det verkligen så fort, men sa' hon inte det?

TYRA (arg): Nej hör du, far hon?

ADOLF: Inte rår väl jag för att hon är rädd för råttor, va?

TYRA: Nej, men här finns det ju inga sådana, som jag vet.

ADOLF: Sorgligt nog, men då är man ju tvungen plantera ser du.

TYRA: Plantera, var är hon nu då?

ADOLF: Hon sprang ut då du kom in, så det vete väl den store var hon är nu, för inte kan jag följa med henne.

TYRA: Var hon levande då?

ADOLF: Tacka för det.

TYRA: Nu först förstår jag. Du har gjort det värsta du har kunnat för att få mamma att fara hem, idiot.

ADOLF: Tack för titeln! Men gläds med mig. Förstår du inte, lilla dumbom, att jag gjort det enbart för att bli utav med henne, så att du och jag skall kunna fara dit vi tänkt. Vad tror du det har blivit för nöje om hon har följt med? Ingenting alls. Nej, blott du och jag, vi två.

TYRA (gladare): Ja, kanske.

ADOLF: När skall vi fara? Är du redo i morgon bitti vid fyratiden att följa med idioten?

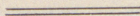
TYRA: Nej, inte så fort. Vi måste sätta upp ett reseprogram först och ingen idiot vill jag följa med, utan dig, Adolf Frisk.

ADOLF: Reseprogram, det glömde jag, men du far?

TYRA: Det förstår du väl. Där du är, där vill ock jag vara.

ADOLF (tar upp råtten och smeker henne): Tack, du lilla råtta. Du har kanske gjort sattyg i dina dar, men — — — blir slutet gott är ju allting gott — — — Det är nog lika med råttorna som med en del folk, dom duger inte mycket till förrän efter sin död.

(RIDÅN FALLER.)

ADOLF (med uppriktad förvåning): Tack, du vill säga. Du har kanske gjort ett par dagar i ditt nya jobb? Du har varit i ett par dagar? Det är nog inte med räkningen som med en del folk, dom säger inte mycket till förtjän efter sin bök.

TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar. ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

ADOLF: Det är bra, det är bra. TYRA: Ja, jag har varit i ett par dagar.

Prisuppgift å Maskeringsartiklar

från

K. S. HAGLÖF, ALSBÄCK, BORLÄNGE.

Då det är svårt för nybildade amatörsällskap att anskaffa lämplig attiralj för billigt pris och som det ofta blir brått med maskeringsartiklarna om man dröjer för länge med rekvisitionerna samt därtill ofta kan erhålla alldeles olämpliga saker, har jag anskaffat ett mindre lager för ändamålet, varvid jag också nu är i tillfälle att lämna billiga priser. Ännas peruker och skägg för viss pjäs av de mina, bör den helst uppges. Tillika bör färgen å dem uppges om också icke alltid denna önskan kan respekteras, ifall rekvisitionerna hopa sig. Angående perukerna finnas sådana i rätt många prislägen, ifrån 2,75 till 7 kronor för mans, och från 3 till 5 kr. för dam. Mansperuker av s. k. äkta hår, helst de å 7 kronor, äro mycket trevliga och bli billigast i längden. I övrigt ha skäggvarorna nu gått ned åtskilligt. Pr *dussin* beräknas samma pris som för 9 stycken efter styckepris, utom perukerna. Mustascherna böra anskaffas i *dussin*, ty sådana behövs för flera tillfällen, och det är bra att ha något att välja på.

Rekvirera i tid, ty postpaket gå mycket saktare än brev. Vid beställning av ilpaket (gå lika fort som brev) tillkommer förutom den vanliga frakten å 0,80 å 1,00 även kr. 1,40 för *il*, så att ett paket som ilgods för t. ex. 12 kronor postförskott kostar kr. 0,80+0,30+1,40=2,50 för postbefordran. Ett pakets liggetid är endast 14 dagar.

Krängla ej bort namn och adress så att de bli oläsliga.

Dagspriserna å maskeringsartiklar äro som följer:

Helskägg Kr. 0,75, 1,00, 1,50, 2,00,
4,00

Halvskägg 0,75, 1,00, 1,25

Polisonger 0,75, 1,00, 1,25

Mustascher 0,15, 0,25, 0,40, 0,75

Pipskägg 0,15, 0,25, 0,75

Tomteskägg 1,25

Skägglin pr flaska om 5 gram
0,60, större 1,50

Lösnäsor från 25 öre till 0,75 och
1 kr. (Bör uppges om glas-
ögonbågar å dem önskas).

Födelsemärken 0,20

Matrosskägg (större hakskägg
med mustasch) 0,50—1,00 kr.

Näskitt 0,75

Vaselin 0,25, 0,50

Fetsmink i stänger 0,25, 0,40, 1,00

Påsepuder i påsar (vitt, rosa,
gult) 0,40

Gas eller pappersmasker kr. 1,00,
1,25, 1,50. (Hår uppges kön
och ungefärlig ålder).

Torparskägg 0,50

Mansperuker, ovårdad, gentleman med bena, betjänt, flintskalliga (billiga sorter) 2,00, 2,75, 3,00, 3,75. Mansperuker (äkta hår), ovårdad 5,00, modern 5,00 och 7 kronor, konstnär 6,50, flint. 6,00.

Damperuker, jazzperuk, vanligt uppsatt frisy, gumpperuker 3,00, 4,00, 5,00 kr.

Flickperuker, fläta eller hängande hår, 2,50, 3,00, 4,00 kr.

Alsbäck i December 1923.

K. S. HAGLÖF

Telefon 473 B, BORLÄNGE.

K. S. HAGLÖF, Alsbäck, Borlänge

har å eget förlag utgivit följande
DRAMATISKA BÖCKER

- Nyårs- och fredstablå**, spelas av Gamla året, Nya året, Kärleken och två tomtar. Pris 20 öre.
- Vid årsskiftet**, Nyårstablå för två personer, jämte andra poem. 25 öre.
- Lars Jonsa, hans käring och dotter**. Bondpjäs i tre avdelningar för fem personer. 60 öre. Vid slutet av samma bok finnes införd en vacker **Nyårstablå**.
- Tragediskådespelare mot sin vilja**. Skämt i en avd. Pris 40 öre.
- Sjömännens trolovade**, spelas av sex personer. 35 öre.
- Helge Humbugsbane**. Sagospel i 2 avd. 20 öre, tre ex. 45 öre.
- Barntablåer och sagospel**. Pris 40 öre.
- När Stulta-Nils skulle ha måg**. Komedi i tre avd. Pris 50 öre.
- Tvenne mindre dramatiska pjäser**. Pris 25 öre.
- Teateramatörernas nöjesskattekammare**. Pris 50 öre.
- Vers och prosa för fester och samkväm**. Pris 65 öre.
- Tvenne skildringar ur livet**. Pris 35 öre. Denna bok innehåller två pjäser: "*Hon fick Axel ändå*" samt "*Svenssons Karl-Erik*".
- I valet och kvalet**. Drama i fyra avdelningar. 5:te uppl. 30 öre.
- En kvinnolist**. Sommarlustspel med sång och dans. Pris 40 öre.
- Snåla Maja**. Sorglustig nutidspjäsa för fyra personer. Pris 30 öre.
- Allvar och skämtbitar för ungdom**. Pris 50 öre.
- Ett fasligt krängel. Skottårspjäsa**. Spelas av två herrar och tre damer. 40 öre.
- Olssons nya piga**. Karingpladder och karlatal. Pris 20 öre.
- Grosshandlarfamiljen**. Komedi i 4 avdeln. 25 öre.
- Skomakar-Kalle eller prästen**. Dramatisk komedi med sång. 50 öre.
- Svartsjuka och kärlek**. Sorglustig komedi. Två avd. Pris 50 öre.
- Besök hos doktorn**. "*Sömn sjukan*" och "*Tandutdragningen*". Ett tillägg till *Doktor Bloms första mottagning* eller annars lämplig att skjuta in i liknande pjäs. Rätt komisk. Pris 25 öre.

Nyheter utkomna till Julen 1923.

- Trevliga bitar för underhåll å ungdomens afton**. Pris 1 kr. Boken innehåller: Poem, landsmål, växelsånger, humoristiska föreläsningar, en trevlig teaterpjäs med titel: **En stackars friare**, samt en ny tilltalande **nyårstablå**.

Av Teateramatör-pjäser ha utkommit:

- När svärmor kom**. 1 herre och 2 damer. Pris 50 öre.
- Mammans gosse**. Lämplig som skottårspjäsa 8 pers., 60 öre.
- Alldeles som man tar det**. Skämt i en akt för 3 h. och 3 d. Pris 50 öre.
- Mot insändande av likvid, antingen i frimärken eller postanvisning, sändas böckerna fraktfritt. *Skriv tydlig adress.*

